

„Tak co uděláme teď?“ zeptal se hlavně proto, aby ostatním připomněl, že tam ještě je.

„Dnes v noci jsme zde získali jednu cennou informaci,“ zhodnotil Tárik. „Zvířata z celé Niloje směřují na jih ke Cabarovi.“ Otočil se ke Conorovi. „Co bychom měli udělat podle tebe?“

Conor se zamyslel. „Měli bychom se zaměřit hlavně na ten talisman. Jestli se dostane do rukou dobyvatelům, celý Erdas je ztracený.“

Tárik chmurně přikývl.

„Já to беру,“ zamručel Rolan. „Ne že by se mě někdo ptal.“

Když procházeli vesnicí na jih, Rolan se ve vzpomínkách vrátil k tomu lvovi. Byl vyhublý a hladový – ale stejně se dokázal postavit jim třem, o Briganovi a Essix ani nemluvě.

Jak asi bude vypadat souboj se zdravým a dobře krmeným lvem? Jak asi bude vypadat souboj se lvem o velikosti *Velkého strážce*?

Rolan věděl, že mají jedinou možnost – najít Cabara dřív než dobyvatelé. Přesto si však nebyl úplně jistý, jestli to chce. Vůbec si tím nebyl jistý.

HADÍ OČI

CONOR NECHÁPAL, PROČ BY SE NĚKDO Z RODIČŮ DOBROVOLNĚ vzdal svého dítěte. Věděl, že jako náčelník má Poyalo spoustu povinností. Že nejdůležitější je pro něj blaho Okaihi. Ale přesto...

Jak byl zamyšlený, zakopl o kořen. Zaklel, chvíli si třel prsty na nohou a pak pokračoval v cestě. Pochodovali noční savanou, a přestože měsíc dával celkem dost světla, jen těžko rozlišoval kořeny od okolní země. Nakrátko se zastavil, zahleděl se k jasné obloze plné hvězd a pak spěchal za ostatními.

Abeke o své rodině vždycky vyprávěla tak pochvalně. Podle jejího líčení byla Soama elegantní a její otec moudrý. Poté co se s nimi Conor setkal, však cítil místo obdivu jen hořkost.

Rodina má v srdci každého člověka bezpochyby zvláštní místo. Conor to dobře věděl: sám obětoval železného kance, aby ochránil své blízké. Přesto si přál, aby teď Abeke byla